

Ey İnsanlık

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 09 Şubat 2025

Bir öykü vakti rastladım size en çok da gizin izini sürdüğüm ve işte ütüsüz buruşuk öykülerim...

Hiçbir öyküm yoktu ki öykündüğüm.

Öldüresiye sevdiğimdi belki de içimde saklı o çocuksu dürtü elbet sevilmenin ön sözü ve peşinatını yatırdığım cennet tarifesinde cinnet öncesi bineceğim bir otobüs beni kim bilir nereye taşıyacaktı?

Yorgun bir öykü olmalıydım ben.

Yastık değildi aslında başımı koyduğum sadece ve sadece sıra dışı bir öykünün öyküsü ve de örtüsü başımı sallayıp onay verdiğim işin ilginç bana asla da sorulmamıştı yazılmayan bir öyküye onay verip vermeyeceğim.

Artık neyse insanların alıp veremediği.

Bense farklıydım aralıksız vermiştim kendimden ve her ödeme sonrası bir yanım eksiliyor bir yanım çoğalıyordu.

Pervasızca konduğum o pervaz.

Bir Anka kuşuydum ben belki de. İşin ilginç alıcı kuşlar aralıksız uçuyorlardı başımın üstüne.

Başım gözüm üstüne dememi bekleyen alıcı kuşlar.

Kaderden nasiplendiğim sonra da kaderin kederle yer değiştirdiği demek oluyor ki bir imla hatası ya da harf ihlali idi tüm olup biten.

Yazılmaya dair nice öykü kapımı vururken.

Bense başımı duvarlara vururken.

İçimin kiblesinde saklıydı öyküler ve öldüğüm nice içgüdü belki de bu yüzden ne acıkıyordum ne de susuyordum.

Bu yüzdendi sessizliğim.

Bu yüzdendi tepkisizliğim.

Yaşadığıma dair en ufak kanıt yoktu işte ve ben hala insanların etrafımda pervane olmasını bekliyordum ve onlar kapımın önünden her geçtiğinde avaz avaz bağırarak istiyordum içimden ama sesim de çıkmıyordu.

Ya, ses tellerimde sorun vardı ya da insanlar doğuştan s/ağırdı.

Bense öykülere müdahil olmak ve yeni hayatlar edinmek istiyordum.

İstikrarla seviyorum ve umut ediyordum.

Bir de Tanrı faktörü: şükür ki en iyi arkadaşım hatta tek arkadaşım iken Yaratan.

Aç biilaç yaşadığı yetmezmiş gibi üşümemi de sonlandıran yine Yaratan ve normalde acıkmam ve ağlamam bağırمام gerekirken bir de üşümemi engelleyen o sıcaklık.

Bir engeldi tabir edilen.

Tabiri caizse insanların pek bir seviyorlardı "engel" ya da "engelli" gördükleri ne olursa olsun nasıl da havaya giriyorlardı.

Bir çengeldi oysa bildiğim ve asılı kaldığım.

Adeta mehtaba bağlı bir pamuk ipliği ve ben ay ile dünya arasında bir yerdeydim en çok da insanlar ayçöreğini ve dolunayı severken ben hala ayın dolmayan doldurulmayan kısmıyla iştigaldim.

Takımyıldız kümesi.

Bir de kayan yıldızlar.

Bir de bir de şairin biri o yıldızı kırıp binlerce parçaya ayırmışken...

Öykümü yazmak istiyordum ben sonra da ölmek ve çekip gitmek bu dünyadan lakin ortada bir sorun vardı.

Doğumum bile gerçekleşmemişken.

Üstüne üstük doğduğumu farz edip insanlara da kanıtlamak isterken varlığımı.

Üşüyen bedenim olmasa da.

Gözlerim görmese de.

Duymasam da.

Yürümemse imkân dâhilinde değilken.

Bir öyküye öykünüyordum ben: etli canlı olduğumu ispatlayıp annemin de süt dolu memesine yapışmak.

Ve yaygarayı basıyordum ama içimin cennetinde ama Tanrının otağında ama insan ama ölü ama yalan ama gerçek.

Seviyordum da her şeyin herkesin ötesinde...

Aya takılı bir çengeldim ben insanlarınsa engelli muamelesi yaptığı üstelik vaktinden çok çok önce doğmuşken hayatta kalma mücadelesine yenik düşüp düşmediğimi mi tartışıyordu yoksa insanlar?

Ne vardı hem?

Varsın erken geleyim hayata varsın anne karnındaki gelişimim yarım kalmış olsun.

Yarım kalan.

Tek yarım kalan ben değilim hem.

Misal ağabeyim bildiğim o genç irisi çocuk elimde emzik hala emiyordu bebekler gibi üstelik aralıksız bağırıp eline geçen her şeyi de etrafa fırlatıyordu ve insanlar ona resmen hizmet ediyordu bir kişi dışında.

Öldürdüğüm mü öykündüğüm mü?

Konunun ne olduğu bile aşikâr değilken ve pamuk ipliğinde salındığım tek gerçek iken ve benim sadece annemin sıcaklığını duyumsamaya ihtiyacım varken.

Az evvel tanık olmuştum hem.

Sahi, neydi o kadının adı?

Adı her ne ise artık...

"Çabuk tutun elinizi. Kadın lohusa zaten ağrısı var. Çabuk çıkarın o beşiği evden bir de şu bebek giysisi dolu bavulu da bir ihtiyaç sahibine verirsiniz artık. Aa, olacak iş mi? Zaten engelli bir çocuk hayatını zehir etti kadının. Oh, ne de iyi oldu... Alo..."

Al işte, kadın yine lafını yarıda kesti.

Hey, durun durun hele. O, benim beşiğim. Daha o beşiğin içine yatıp da mışıl mışıl uyuyacakken hem ben. Nede dışarı atıyorsunuz o bebek odası takımını?"

"Aferin, delikanlı. Hele al şu bavulu. Bir de oyuncaklar var. Ah, ne gerek vardı doğmamış çocuğa don biçmeye? Allah'ın gücüne gitti tabi. Varsın olmasın bir çocuğun daha. Ayol, kadının canı gidiyordu o uğursuz cenin yüzünden."

A, birisi beni mi çağırıyor?

Hey, bayan, sen kim oluyorsun da?

"Ah, ah, benim aptal oğlum. Suç karında işte. Her defasında engelli çocuk doğuruyor mübarek. Ben demedim mi yaşına başına uygun gencecik bir kız ile evlen, diye. Ayol, kadın kırkını geçmiş hala çocuk diye tutturuyor."

Hop, dur orada bakalım. O kadın benim annem ve siz beni annemden ayırdınız. Ne olurdu ki bir engelli çocuğu daha ben olsam. Allah herkesin rızkını verir hem.

Bir öykü mü yazacaktım sahi ben?

Elbet yazacaktım yazardım da yüzlercesini.

Azıcık yürüme azıcık görme engelli olsam bile nelere imza atacaktım ben üstelik en çok da annemin yüzünü güldürecektim.

"Hah, gelin uyandı. Hadi, kapatın kapıyı. Al, evladım sen de şu parayı. Hakkını helal et."

Bu, benim öykümdü sadece benim de değil annemin de.

Ben daha nelere imza atacaktım.

Hey, sen kadın, babaannemsen ona gör davran mademki evren bana yaşama ve yaşatma hakkı verdi.

Ben hem kendi öykümü yazacaktım hem de nicesini.

Hoşça kal anne. Cennette seni bekliyor olacağım.

Ve sen, babaanne denen cadı kılıklı kadın, sen de cehennem ateşinde yanacaksın sonsuza değil...

Hoşça kal anne.

Hoşça kalın yazmadığım öykülerim.

Ben şimdi gidiyorum ta ki vakti gelene değin meleklerle beraber nöbet tutacağım ölü düşler ve ölü öyküler ülkesinde ve bir gün elbet ben yazacağım kendi öykümü ve nice öyküyü bana benzeyen kim varsa...

Ben bir çengele takılıyım.

Asıl engel ve de engelli olanlarsa sizlersiniz, ey insanlık!
Madem insansınız insanlığını bilin öncelikle...
Üstelik yaşadığınız hayat ve yaşadığınız öyküler öyle insanlık dışı ki...